

U s n e s e n í

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Davidem Stoškem v insolvenční věci dlužníka: **VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s.**, IČO 26823357, Ruská 1142/30, 703 00 Ostrava-Vítkovice, zastoupen Mgr. Petrem Kuhnem, advokátem se sídlem 28. října 12, 110 00 Praha 1-Nové Město, **o návrhu věřitele č. 413 TSO İNŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ**, reg. 1128942, sídlem 10006 Sokak No:65 A.O.S.B. Karşıyaka/İzmir, Turecká republika, zastoupen JUDr. Lukášem Michnou, LL.M., Ph.D., advokátem se sídlem Vojtěšská 212/8, 110 00 Praha, **na nařízení předběžného opatření**

t a k t o :

- I. Návrh navrhovatele-věřitele č. 413 TSO İNŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ doručený soudu dne 2.5.2017 (dok. B179) na nařízení předběžného opatření, kterým by dlužníkovi zakázal čerpat bankovní záruky předané navrhovatelem, a to:**
- bankovní záruku č. 5963914624120251 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O.;
 - bankovní záruku č. 1821GG337226 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
 - bankovní záruku č. 1821GG228111 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
 - bankovní záruku č. 20130864HGNIS004 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI,

s e z a m í t á .

II. Navrhovateli-věřiteli č. 413 TSÖNŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ se po právní moci tohoto usnesení vrací sňatá záloha ve výši 50.000,- Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-A62 ze dne 25.8.2016 byl zjištěn úpadek dlužníka VÍTKOVICE POWER ENGINEERING a.s. (dále jen „dlužníka“).

Usnesením č.j. KSOS 37 INS 10134/2016-B73 ze dne 15.12.2016 byla povolena reorganizace dlužníka.

Podáním, doručeným soudu dne 2.5.2017 (dok. B179), navrhl věřitel č. 413 TSO İNŞAAT TAAHHÜT TURİZM SANAYİ VE TİCARET LİMİTED ŞİRKETİ (dále jen „navrhovatel“), aby soud nařídil předběžné opatření podle ust. § 82 odst. 1 zák. č. 182/2006 Sb., insolvenčního zákona (dále jen „IZ“), kterým by dlužníkovi zakázal čerpat bankovní záruky předané navrhovatelem, a to:

- bankovní záruku č. 5963914624120251 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O.;
- bankovní záruku č. 1821GG337226 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
- bankovní záruku č. 1821GG228111 na částku 655.775,- EUR vystavenou TURKIYE IS BANKASI A.S.;
- bankovní záruku č. 20130864HGNIS004 na částku 1.250.000,- EUR vystavenou TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI.

Navrhovatel odůvodnil svůj návrh na nařízení předběžného opatření takto:

Mezi dlužníkem jako objednatelem a navrhovatelem jako zhotovitelem byla uzavřena smlouva o dílo č. 80712P0001 ze dne 1.6.2012 (dále jen „Smlouva o dílo“). Podle jejího čl. 4.2 a 14.2 se navrhovatel zavázal vystavit ve prospěch dlužníka bankovní záruku v hodnotě 10% resp. 15% ze smluvní ceny.

Dne 29.8.2016 dlužník oznámil navrhovateli, že s ohledem na probíhající insolvenční řízení a zákonné překážky nemůže hradit faktury a že neuhrazené pohledávky je nutno přihlásit do insolvenčního řízení. Tímto dopisem nastaly dle názoru navrhovatele účinky předvídané v ust. čl. 19.7 Smlouvy o dílo, které osvobodily navrhovatele od dalšího plnění Smlouvy o dílo, tedy i od povinnosti prodloužit platnost poskytnutých bankovních záruk podle čl. 4.2 a 14.2 Smlouvy o dílo.

I přes svůj výše uvedený názor navrhovatel na výzvu dlužníka ze dne 13.12.2016 z obavy před čerpáním již vystavených bankovních záruk dlužníkem prodloužil stávající bankovní záruky na období od 1.1.2017 do 30.6.2017. Zároveň však navrhovatel upozornil dlužníka e-maily ze dne 14.12.2016 a 22.12.2016 na protiprávnost dlužníkovy požadavku.

Dne 11.1.2017 pak dlužník dal pokyn k čerpání bankovní záruky u TURKIYE VAKIFLAR BANKASI T.A.O. na částku 655.775,- EUR, u TURKIYE IS BANKASI A.S. na částku 655.775,- EUR a u TURKIYE CUMHURİYETİ ZIRAAT BANKASI na částku 1.250.000,-

EUR, ve všech případech dlužník jako důvod čerpání uvedl, že navrhovatel nesplnil své povinnost dodat zboží/služby podle Smlouvy o dílo č. 80712P0001 ze dne 1.6.2012, případně že pokyn k čerpání bankovní záruky schválil věřitelský výbor dlužníka dne 15.12.2016 a dne 24.6.2017 pak tento výbor udělil dlužníkovi souhlas s čerpáním bankovní záruky.

Téhož dne 11.1.2017 ovšem dlužník podepsal dokument „Refusal of performance of contract“, tedy odmítnutí plnění smlouvy (rozuměno Smlouvy o dílo), který navrhovateli zaslal e-mailem dne 13.1.2017, přičemž bankám, které předmětné záruky vystavily, toto odmítnutí nesdělil.

K proplacení bankovních záruk ze strany příslušných bank nedošlo pouze z důvodu, že Civilním soudem první instance v Mihaliççık, Turecko, bylo vydáno opatření č. 2016/22 D.İş., kterým uvedený soud zakázal příslušným bankám, aby splnily shora označené bankovní záruky. Nebýt uvedeného opatření tureckých soudů, došlo by k neoprávněnému načerpání bankovních záruk a vzniku škody ve výši 3.811.550,- EUR.

Navrhovatel má za to, že nejpozději po odmítnutí plnění smlouvy o dílo nebyl dlužník oprávněn čerpat bankovní záruku. Dlužník si přitom musel být vědom, že nejpozději odmítnutím plnění dne 11.1.2017 znemožní navrhovateli splnit smlouvu v důsledku ust. § 330a IZ ve spojení s ust. § 253 IZ, přičemž si musel být vědom i toho, že osvobození navrhovatele od plnění Smlouvy o dílo nastalo již dříve, v důsledku dopisu dlužníka z 29.8.2016, ke dni 29.8.2016.

Navrhovatel navrhl nařízení výše uvedeného předběžného opatření podle ust. § 82 odst. 1 IZ s ohledem na skutečnost, že dlužník se opakovaně pokusil celkem ve čtyřech případech načerpat neoprávněně bankovní záruky v hodnotě celkem 3.811.550 EUR, tedy 103.026.196,50 Kč, v důsledku čehož navrhovateli hrozí vznik škody v totožné výši.

Podle ust. § 82 odst. 1 IZ, předběžné opatření v insolvenčním řízení může insolvenční soud nařídit i bez návrhu, nestanoví-li zákon jinak. Navrhovatel předběžného opatření, které by insolvenční soud mohl nařídit i bez návrhu, není povinen složit jistotu. Povinnost složit jistotu jako navrhovatel předběžného opatření nemá dlužník.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl soud v rámci právního hodnocení k těmto závěrům:

Předběžná opatření podle ust. 82 IZ soud nařídí, pokud je zapotřebí zatímne upravit poměry účastníků insolvenčního řízení, resp. je-li obava z ohrožení řádného průběhu insolvenčního řízení porušením zásad insolvenčního řízení, jak jsou uvedeny v ust. § 5 IZ.

V posuzovaném případě se navrhovatel domáhá, aby insolvenční soud předběžným opatřením zakázal dlužníkovi jednání spočívající v neoprávněném čerpání bankovních záruk, které by bylo způsobilé přivodit navrhovateli škodu. Z obsahu návrhu tedy nevyplývá, že by navrhovatelem napadané jednání dlužníka ohrozilo řádný průběh insolvenčního řízení tím, že by např. bylo způsobilé poškodit společný zájem insolvenčních věřitelů nebo vyvolat nepříznivé podstatné změny v rozsahu majetkové podstaty.

Při zvážení poměru pozitivních i negativních důsledků uplatnění záruky na majetkovou podstatu soud uzavírá, že dotčené čerpání bankovních záruk nebude mít bezprostřední podstatný negativní dopad na společný zájem věřitelů (nahlíženo měřítkem míry uspokojení jejich přihlášených pohledávek). Tvrzená škoda může vzniknout především samotnému navrhovateli, přičemž ani v tomto případě zásadně negativně neovlivní míru uspokojení jeho

přihlášené pohledávky P429, nadto vznik této škody je dosud nejistý, její výši navrhovatel ani co do předpokládaného rozsahu v návrhu netvrdil.

Dle názoru soudu je dostatečná ochrana navrhovatele nadto zajištěna již tvrzeným rozhodnutím Civilního soudu první instance v Mihalıççık, Turecko - opatřením č. 2016/22 D.İş., kterým uvedený soud zakázal příslušným bankám, aby shora označené bankovní záruky splnily.

S ohledem na výše uvedené soud konstatoval, že zde nejsou důvody pro nařízení předběžného opatření podle ust. § 82 IZ a návrh proto zamítl.

Protože návrh na vydání předběžného opatření byl zamítnut, rozhodl soud podle ust. § 75b odst. 4 o.s.ř. o vrácení složené zálohy navrhovateli po právní moci tohoto usnesení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

U osob, kterým se toto usnesení doručuje zvlášť, začíná lhůta k podání odvolání běžet dnem zvláštního doručení.

V Ostravě dne 9. května 2017

Za správnost vyhotovení :
Jana Návratová

Mgr. David Stošek v.r.
samosoudce